

AlkotmánybíróságAz első fokon eljáró **Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság** útján**Tisztelt Alkotmánybíróság!**

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/3180-2/2024		
Érkezett: 2024 OKT 24.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 1	Kezelőiroda:

Alulírott, [REDACTED]

[REDACTED] alatti lakos, jogi képviselőm (Kovács Attila Krisztián Ügyvédi Iroda, ügyintéző ügyvéd: Dr. Kovács Attila Krisztián, s [REDACTED])

[REDACTED] útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő a T. Alkotmánybíróság által **IV/3180-1/2024. számon** meghozott és jogi képviselőm által 2024. szeptember 23. napján átvett hiánypótlási felhívásban foglaltaknak megfelelő módosításokkal egységes szerkezetbe foglaltan. A hiánypótlási felhívásnak megfelelő módosításokat dőlt betűszedéssel emeltem ki.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **elsődlegesen az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján** állapítsa meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: **Pp.**) **528. § (1) bekezdésének** alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Másodlagosan, amennyiben az előzőekre nem látna alapot a T. Alkotmánybíróság kérem, hogy **az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján** állapítsa meg a **Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 6.P.XXI.22.156/2023/14. sorszámu**, valamint az azt helyben hagyó **Fővárosi Törvényszék 45.Pf.631.940/2024/4. számú ítélete** alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Keresetemben, mint felperes kérttem, hogy a bíróság az [REDACTED]

[REDACTED] alperes által indított 24018/Ü/30267/2023/5. fizetési meghagyás végrehajtására 24018/Ü/70410/2023/2. számú végrehajtási lappal elrendelt 012.V.0744/2023. számon

folyamatban lévő végrehajtást szüntesse meg. A Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.

Az alperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte a **2005. év szeptember 01-i lejáratú 1.012.050,- Ft tőkeösszeg** tartozás tekintetében, melyet az eljáró **Dr. Sulyok Mónika közjegyző 24018/Ü/30267/2023/5** számon bocsátotta ki. A rendelkezésre álló határidőben nem éltem ellentmondással, így az 2023. április 12. napján jogerőre emelkedett. Az alperes kérelme alapján az eljáró közjegyző **24018/Ü/70410/2023/2** számon állított ki végrehajtási lapot a fizetési meghagyásban szereplő összegről, mint tőkeösszegről. A végrehajtási eljárás Dr. Zoltán Hunor Csaba Végrehajtói Irodája előtt 012.V.0744/2023. ügyszámon indult meg.

Álláspontom szerint a követelés elévült és bírói úton már nem érvényesíthető. Tudomásom szerint a követelést sem az alperes, sem jogelődje az elmúlt több, mint öt évben soha nem követelte tőlem, és jogi eljárást sem indítottak annak érvényesítésére. Ezt maga a fizetési meghagyás tartalma is alátámasztja, ugyanis az ott feltüntetett tartalomról is megállapítható, hogy **a követelés 18 éve járt le**. A fizetési meghagyásos eljárásban az alperes semmivel sem igazolta – és nem is tudta igazolni – a követelés jogalapját és annak tényét, hogy az érvényesített követelés a vonatkozó jogszabályok szerint nem évült el.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi LI. törvény (Fmhtv.) 36. § (1) bekezdésére miszerint a felperes ellentmondással nem élt, így a jogerős fizetési meghagyásnak az ítélettel azonos hatálya van, az végrehajtható. Érvelt azzal, hogy mindezekre tekintettel jogszerűen áll fenn a követelése, míg a követelés elévülésére nem kerülhetett sor. Érvelt azzal, hogy a Pp. 360. § (1) bekezdése alapján a felek és a bíróság is kötve van a jogerős bírósági a határozathoz, míg 5 éven belül sor került a végrehajtás elrendelésére.

A bíróság a keresetemet elutasította.

A bíróság a kereset elutasítása kapcsán abból indult ki, hogy a felperes a végrehajtás megszüntetése körében hivatkozott a **Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontjára**, miszerint a végrehajtani kívánt követelés elévült mert a kölcsön esedékességéből már több mint öt év eltelt, amikor is a fizetési meghagyás benyújtására sor került. A bíróság szerint a perbeli esetben **a felperes által felhívott törvényhely nem alkalmazható**, mert a végrehajtás elrendelésére **nem végrehajtási záradékkal, hanem a közjegyző által 24018/Ü/70410/2023/2. sz. végrehajtási lappal került sor**. Az alkalmazandó helyes eljárásjogi szabály a **Pp. 528. § (1) bekezdés b) pontja** szerint az adós keresettel kérheti a végrehajtási lappal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a perben közölni kívánt tény akkor történt, amikor az már nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban.

E rendelkezés azt jelenti, hogy a fizetési meghagyás jogerőre emelkedése után bekövetkezett olyan tényeket lehet csak figyelembe venni, amelyek a követelés megszűnéséhez pl. a végrehajtási eljárásban történő teljesítéssel kapcsolatos vagy a végrehajtási jog – tehát **nem az anyagi jogi követelés – elévülésére** vonatkozik. a felperes sem állította, hogy e perben közölni kívánt elévülés ténye ne lett volna közölhető a fizetési meghagyásos eljárásban, így az ezen, a követelés elévülésre történő hivatkozás **a végrehajtás megszüntetése iránti perben már nem vizsgálható.**

A bíróság utalt arra is, hogy a követelés elévülésére hivatkozás a Pp. 360. § (1) bekezdésében foglalt anyagi jogerőhatás áttörését jelentené, figyelemmel az Fmhtv. 36. § (1) bekezdésére, amely kimondja, hogy ha a fizetési meghagyást ellentmondással határidőn belül nem támadták meg, annak ugyanolyan hatálya van, mint a jogerős ítéletnek. A végrehajtás megszüntetése iránti per nem a felek között alapjául szolgáló jogvita eldöntésére, nevezetesen a kölcsönszerződésből eredő tartozás elévülésének vizsgálatára szolgál, hanem csak biztonsági funkciót tölt be a végrehajtás megszüntetése tekintetében, amelynek **kereteit a Pp. 528. § (1) bekezdése adja meg**, pl. a jogerős fizetési meghagyást követő, figyelembe nem vett adósi teljesítés esete.

Az elsőfokú döntéssel szemben fellebbezést terjesztettem elő.

Ebben kifejtettem, hogy az elévülés lényege a jogtudományi kommentár szerint, hogy az **nem szünteti meg magát az alanyi jogot, de kizárja az igény bírósági (vagy más hatóság előtti) érvényesítését.** A követelés az elévülés folytán lényegében természetes kötelemmé (naturális obligációvá) változik. Lényeges különbség a többi naturális obligációhoz képest, hogy fő szabály szerint hivatalból nem vehető figyelembe, hanem csak a kötelezett igényszüntető (peremptorius) kifogása esetén. **Az elévülési kifogás az eljárás bármely szakaszában előterjeszthető, így a fellebbezési eljárásban is (Legf. Bír. Gf. II. 30.957/1980., BH 1982/5. sz. 210.).**

Senki nem zárható el az anyagi jogi elévülés szabályainak érvényesüléséettől pusztán azért mert nem az eljárás egy bizonyos szakaszában hivatkozott az elévülés tényére. Más módon nem tudna érvényre jutni az a kógens jogszabályi rendelkezés, hogy „az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet”.

Fellebbezési ellenkérelmet az alperesek nem terjesztettek elő.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokaival is egyetértett, ezért azt helybenhagyta. Kifejtette, hogy a Pp. 528. § (2) bekezdés a) pontja alapján az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperes által felhívott törvényhely **nyilvánvalóan nem alkalmazható, mert a végrehajtás elrendelésére nem végrehajtási záradékkal, hanem a közjegyző által kiállított végrehajtási lappal került sor.** Amennyiben a felperes a

perbeli esetre alkalmazandó helyes jogszabályt, a Pp. 528. § (1) bekezdésének b) pontját jelöli meg, a keresete abban az esetben sem lett volna alapos. Az elsőfokú bíróság e körben is kifejtette jogi álláspontját, mellyel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett. Nem osztható a felperesnek az az álláspontja, hogy az ellentmondásban a követelés jogalapját nem tudta volna vitatni, hiszen az elévülési kifogás éppen az az anyagi jogi kifogás, ami az alanyi jog érvényesíthetőségét bírósági úton kizárja. **Az sem helytálló álláspont, hogy az elévülésre az eljárás bármely szakaszában lehet hivatkozni, mert ezt csak az eljárásjogi jogszabályi keretek közt teheti meg a fél,** a mondottak szerint anyagi jogi kifogásként a Pp. és jelen esetben az Fmhtv. rendelkezései szerint.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Nyilatkozom, hogy a rendes jogorvoslati lehetőségeket a másodfokú eljárásban hozott jogerős ítélettel kimerítettem.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék 45.Pf.631.940/2024/4. számú jogerős ítéletét 2024. július 08. napján vettem át. Ehhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti **60 napos határidő 2024. szeptember 06-án jár le.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az **indítványozó a per felperese**, így érintettsége további igazolást nem igényel.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

R) cikk (2) bekezdése: Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

R) cikk (3) bekezdése: Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk (3) bekezdése: Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

1. cikk (2) bekezdés b) pontja: Az Országgyűlés törvényeket alkot.

28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

XXVI. cikk (1) bekezdése: Az állam - a működésének hatékonysága, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatósága és az esélyegyenlőség előmozdítása

érdekében - törekszik az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek az alkalmazására.

XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) **A megsemmisíteni kért jogszabály**, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az R) cikk (2) bekezdése vonatkozásában:

Az Alaptörvény úgy rendelkezik, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek. A "mindenkire kötelező" és ezzel együtt az "általánosan kötelező" magatartási szabály fogalmi körébe tartoznak a természetes és jogi személyek, a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek és **az állam szervei egyaránt**.

Álláspontom szerint **a jogszabályok kötelező jellege magát az országgyűlést, mint jogalkotót is köti**. Amennyiben egy kötelező jellegű jogszabályt hozott, nem hozhat azzal ellentétes értelmű jogszabályt, vagy olyat, amely a korábbi jogszabály érvényre jutását kiüresíti. Illetőleg az egymás mellett érvényesülő jogszabályok tekintetében gondoskodni kell arról, hogy az eljárásjogi jogszabályok az anyagi jogszabályokban megfogalmazott szabályozási cél érvényre jutását segítse, ne pedig lerontsa.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:23. § (1) bekezdése szerint, **ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az elévült követelést bírósági eljárásban nem lehet érvényesíteni**. A (4) bekezdés szerint az elévülést a bírósági vagy hatósági eljárásban nem lehet hivatalból figyelembe venni.

A Ptk. tehát rögzíti, hogy ha egy követelés elévült, annak érvényesítéséhez jogi eszköz már nem vehető igénybe. A követelés természetes obligációként létezik tovább. Ha teljesítik, vissza nem lehet követelni, de a bírósági igényérvényesítés lehetősége megszűnik számára. Ezt több szabályozási cél is alátámasztja. Egyrészt, ha valaki hosszabb időn keresztül indokolatlanul nem érvényesít egy követelést, akkor azt a jogalkotó is szankcionálni kívánja. A követelések határidő nélküli érvényesíthetősége súlyos jogbizonytalanságot eredményezne. Az elévülés intézményével a jogalkotó arra sarkallja a jogosultat, hogy belátható időn belül érvényesítse az igényét. A hosszabb időmúlás és függő jogi helyzet a jogvita bizonyítását és az események rekonstrukcióját ellehetetleníti.

A kísértékű követelések érvényesítésének lehetőségét a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban Fmhtv.) teszi lehetővé. A 24. § (1) bekezdés i) pontja szerint a közjegyző a kérelmet visszautasítja, ha megállapítható, hogy a jogosult követelése idő előtti vagy - **az elévülés esetét kivéve** - bírósági úton

nem érvényesíthető. Az elévülést tehát a közjegyző sem veheti hivatalból figyelembe, hiába látja a beadvány szövegében, hogy a jogosult az elévülési időt többszörösen meghaladó követelést kíván érvényesíteni.

Az elévülési kifogás és a szabályozási cél érvényre juttatásának egyetlen eszköze tehát **a teljes bírósági eljárásen végig nyitva álló bejelentési lehetőség**. Ezt támasztja alá a korábban említett Legf. Bír. Gf. II. 30.957/1980. számú határozata is. Amennyiben ez a lehetőség bizonyos feltételekhez, vagy időponthoz lenne kötve, akkor „a bírósági eljárásban nem érvényesíthető” szabályozási cél **nem tud érvényre jutni**, és így egyes esetekben akár „100 évvel ezelőtti” követelések is érvényesíthetők azok járulékaival és kamataival együtt. Holott ez a helyzet nagyon távol áll a jogalkotási és alkotmányos céltól.

A Pp. 528. § (1) bekezdése szerint az adós keresettel kérheti **a végrehajtási lappal** és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a perben közölni kívánt tény

a) akkor történt, amikor az már nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban, vagy

b) a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló egyezség megkötése után következett be.

(2) Az adós keresettel kérheti **a végrehajtási záradékkal** ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha

a) **a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült,**

b) a követelés vagy annak egy része megszűnt,

c) a végrehajtást kérő a teljesítésre halasztást adott, és az időtartama nem járt le, vagy

d) az adós a követeléssel szemben beszámítható követelést kíván érvényesíteni.

Mindebből az következik, ahogyan ezt az eljárás első és másodfokú bírósága is kifejtette, hogy **a Pp. nem teszi lehetővé a követelés elévülésére vonatkozó kifogás előterjesztését, abban az esetben, ha a végrehajtási eljárás megkezdése végrehajtási lap kibocsátásával indult**, azaz korábban fizetési meghagyásos, vagy peres eljárás volt folyamatban. Sem a fizetési meghagyásos, sem a peres eljárásban hivatalból nem veheti figyelembe a bíróság az elévülést. A fizetési meghagyásos eljárásban pusztán az ellentmondás benyújtására nyitva álló határidő elmulasztásával bírói ítélettel egyenértékű határozatot lehet hozni, mely utóbb az anyagi jogerő beálltának következtében nem változtatható meg. Álláspontom szerint a legtöbb – jogi végzettséggel nem rendelkező – személy a széles körben elterjedt jogi és

gazdasági ismeretei alapján erre a jogkövetkezményre nincs felkészülve. Nem feltételezik, hogy egy egyszerű, postaládába bedobott levéllel megindult 15 napos határidő bármilyen terjedelmű és esedékességű követelést ítéleti minőségű követelésként rájuk tud telepíteni pusztán a határidőben történő ellentmondás elmulasztása miatt.

A végrehajtási lappal ellentétben a végrehajtási záradék esetén lehetőség van a követelés elévülésére is hivatkozni. A jogalkotó abból indult ki, hogy végrehajtási záradék esetén nem volt olyan megelőző eljárás, amiben az adós érvényesíthette volna az elévülési kifogását. Ez a megkülönböztetés azonban túlterjeszkedik a Ptk-ban rögzített szabályozási célon. **Jogellenesen leszűkíti, az egyébként is korlátozottan érvényesülő elévülés érvényesíthetőségének lehetőségét.** Ezáltal az elévült követelést bírósági eljárásban mégiscsak érvényesíthetővé válik kiüresítve ezzel a Ptk. 6:23. § (1) bekezdésében foglalt normát és a szabályozói célt. Azáltal is sérül a jogalkotói cél, hogy a normaszöveg kifejezetten a Ptk. számára tartja fenn a szabálytól történő eltérés lehetőségét. Más jogszabály – a Ptk-n kívül – ellentétesen nem rendelkezhet *(ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az elévült követelést bírósági eljárásban nem lehet érvényesíteni).*

A fennálló helyzet álláspontom szerint sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, mert **a Ptk. 6:23. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést mindenki számára kötelező betartani. Nem kivétel az alól a jogalkotó és az állam szervezete sem.** Nincs lehetőség olyan jogszabály megalkotására, vagy hatályban tartására, ami a Ptk. 6:23. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés betartását és alkalmazását lehetetlenné teszi. A jogalkotónak vagy fel kellett volna oldania az ellentmondást, és az elévülésre vonatkozó rendelkezéseket a Ptk-ban megváltoztatni, ha ez a jogalkotói szándék, vagy a hatályos szabályozásnak megfelelő eljárási szabályokat kellett volna alkotni. Az a helyzet, ami jelenleg tapasztalható nem egyeztethető össze az Alaptörvény rendelkezéseivel.

Az R) cikk (3) bekezdése vonatkozásában:

A jogtudomány általánosságban a jogértelmezés számos módszerét különíti el egymástól a jogi normák tartalmának feltárására. Ezek közül a legismertebbek a nyelvtani (benne a dogmatikai és a kontextuális), a logikai, a rendszertani, a történeti és az ún. teleológiai jogértelmezés. Ez utóbbi a szabályozás céljára van tekintettel, a bíró azt mérlegeli, hogy mi volt a jogszabály objektív célja a norma megszületésekor. A teleologikus értelmezés során általában nagy segítséget nyújtanak a preambulumban, a jogszabályok előszavai. Számos törvényben találkozhatunk azzal, hogy a törvényhozó szövegszerűen is rögzíti az adott norma rendelkezéseinek jogalkotói célját, társadalmi rendeltetését. Ahogyan ez a 28. cikkben is megfogalmazódik feltételeznünk kell, hogy **a jogszabályok a józan észnek és a**

közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Ezzel összhangban kell az Alaptörvény és minden abból levezetett más jogszabály értelmezését elvégezni.

Álláspontom szerint a Pp. 528. §-a nem felel meg ennek a követelménynek amiatt, hogy kizárólag a végrehajtási záradék esetén teszi lehetővé a követelés elévülésnek vizsgálatát. Ez olyan értelmezést ad az eljárási törvénynek, ami az anyagi jogintézmény Ptk-ban deklarált céljától és az Alaptörvény céljától eltér.

A T) cikk (3) bekezdése vonatkozásában:

A rendelkezés kimondja, hogy jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. Az előzőekben írtakkal összhangban az a jogszabály amely eltér az Alaptörvény céljától, álláspontom szerint nem állhat összhangban az Alaptörvénnyel. Nyilvánvaló elvárás, hogy a jogrendszer összhangja és a jogbiztonság garanciái meglegyenek a jogszabályokban. Az elévülés anyagi jogban deklarált intézményének eljárásjogi úton történő ellehetetlenítése nem szolgálja a jogbiztonságot és a két rendelkezés nem hozható összhangba egymással.

Az 1) cikk (2) bekezdés b) pontja vonatkozásában:

A rendelkezés kimondja az Országgyűlés törvényeket alkot. A jogalkotás alapvető követelményei a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvényben (a továbbiakban: **Jat.**) jelennek meg. A megalkotott törvényeknek meg kell fellelniük a sarkalatos törvényben írt feltételeknek. A Jat. 2. § (4) bekezdése szerint a jogszabályok megalkotásakor **biztosítani kell, hogy a jogszabály a) megfeleljen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, b) illeszkedjen a jogrendszer egységébe.**

Az elévülés anyagi jogban deklarált intézményének eljárásjogi úton történő ellehetetlenítése az eljárási szabály jogrendszerbe történő illeszkedését akadályozza meg. Az a törvény, ami nem felel meg a Jat. előírásainak, nem minősülhet „törvénynek” és így ellentétes az Alaptörvény ezen rendelkezésével is.

A XXVI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában:

A rendelkezés kimondja, hogy az államnak működése során annak hatékonyságára, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatóságára és az esélyegyenlőség előmozdítására kell törekednie.

*A hatékony működés fogalma összeegyeztethetetlen azzal a ténnyel, hogy a Ptk-ban definiált elévülést a perrendtartás ellentétes rendelkezése nem engedi érvényre jutni. A Ptk. 6:23. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, **az elévült követelést bírósági eljárásban nem lehet érvényesíteni.** A Pp. 528. § (1) bekezdés azonban leszűkíti az elévülési kifogás érvényesíthetőségének lehetőségét. Ez az ellentmondás csökkenti a közügyek jó átláthatóságához, a közszolgáltatások színvonalához és az állami működés hatékonyságához fűződő alkotmányos*

követelmény érvényesülését. A Pp. 528. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés ellentétben áll ezzel az alkotmányos követelménnyel, sérti XXVI. cikk (1) bekezdésben rögzített alapvető jogomat, mivel **az anyagi jogi elévülési kifogásomat a nem hatékonyan működő eljárási szabályozás miatt nem tudom érvényesíteni.** Ezért szükséges az alapjogsértő eljárási szabályozás megsemmisítése.

c) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A hivatkozott döntések indokolása rögzítik, hogy a bíróság a döntését a Pp. 528. § (1) bekezdésére alapozta. A követelés elévülésének vizsgálatára a végrehajtási perben ez alapján jogszabályi akadályt állapítottak meg. A támadott jogszabályi rendelkezések kerültek alkalmazásra, így az alaptörvényellenes jogszabályi rendelkezés a bírói döntést érdemben befolyásolta.

Az alkotmányjogi panaszban felvetett kérdés azért is alapvető alkotmányjogi jellegű kérdés, mert az általános jogi ismeretekkel rendelkező emberek széles köre nincs tisztában a fizetési meghagyásos eljárás természetével és a rendkívül rövid (15) napos határidőben benyújtandó ellentmondás elmulasztásának következményeivel. Számos faktorcég, mint az alperesi társaság, jelképesnek mondható összegekért szerez meg tömegesével elévült követeléseket, amiket sokszor egy egyszerű pénzügyi kimutatáson kívül semmiféle tényleges okirat nem támaszt alá. Az emberek jogi tájékozottságának a hiányát és a fizetési meghagyásos rendszer szabályait kihasználva ezek a társaságok az elévült követelésekből a jogrendszer asszisztálása mellett érvényes követelést „gyártanak”, és a befektetéshez képest több százszoros haszonra tesznek szert. Ez a tevékenység a jóhiszemű és tisztességes joggyakorlás követelményeivel nem egyeztethető össze, ezért alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy megfelelő jogi szabályozással megszüntethető legyen a helyzet.

Abban az esetben, ha a T. Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutna, hogy a kérelmemben megfogalmazott jogi helyzet **jogalkotói mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet** támaszt alá, kérem, hogy az Abtv. 46. § (1) bekezdése alapján szíveskedjen hivatalból megállapítani a jogalkotói mulasztást, és ennek a jogi következményeit alkalmazza.

d) A **megsemmisíteni kért bírói döntés** alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítványban elsődlegesen a Pp.) 528. § (1) bekezdésének alaptörvényellenességének megállapítását kértem. Másodsorban, amennyiben erre nem látna alapot a T. Alkotmánybíróság, kérem, hogy maguknak a bírói döntéseknek az alaptörvényellenességét is szíveskedjen megvizsgálni az alábbi indokból:

a 28. cikk vonatkozásában:

A rendelkezés kimondja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során **a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.**

A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. **Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

A 29/2021 AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette „a bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség; a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

A másodfokú ítélet indokolása kifejti, hogy „*az elsőfokú bíróság helytállóan járt el akkor, amikor e tekintetben megvizsgálta, hogy a perben közölni kívánt tény, azaz az elévülés – a felperesi hivatkozás szerint - mikor történt, és helyesen állapította meg, hogy a felperesi állítás értelmében ez a fizetési meghagyás kibocsátása előtt bekövetkezett.*”

Az ítéletek arra hivatkoztak, hogy az elévülés tényét azért nem lehetett vizsgálni a végrehajtás megszüntetése iránti perben, mert az a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alap eljárást megelőzően keletkezett, és az még ott közölhető lett volna. Ez az értelmezés azonban nem teljes mértékben vezethető le az anyagi jogszabályból. **Az elévülés bekövetkezésének időpontjáról ugyanis nem rendelkezik a jogszabály.** A Ptk. 6:22. § (2) bekezdése az elévülés kezdetét rögzíti, miszerint az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. Az (1) bekezdés pedig az elévülés idejének fő szabályát adja meg 5 évben. Az elévülés azonban nem következik be automatikusan az öt év elteltével. Ettől a szabálytól közös megegyezéssel akár el is térhetnek a felek, azzal, hogy az elévülést ki nem zárhatják, és olyan megállapodást sem köthetnek, ami olyan hosszú időben állapítja meg az elévülést ami a tilalom megkerülésére szolgálna.

Az elévülés csak akkor következik be, amikor a kötelezett joghatályosan hivatkozik rá, és annak bírósági megállapításával áll be az a jogkövetkezmény, hogy a követelést bírósági eljárásban nem lehet érvényesíteni. Mindaddig hivatalból nem lehet figyelembe venni. Az elévülés bekövetkezését tehát a kötelezett igényszüntető (peremptorius) kifogása aktiválja, **az pedig a kötelezett diszkrecionális döntése, illetőleg kockázata, hogy mikor jelent be elévülési kifogást.** Az elévülésről tehát nem mondható el, hogy az még az alap eljárást megelőzően bekövetkezett volna. Korábban ugyanis nem volt értelme elévülési kifogást bejelenteni, mert senki nem igényelte a követelést, a fizetési meghagyásos eljárásban ellenmondást nem terjesztettem elő a követeléssel szemben, ugyanakkor álláspontom szerint ez nem jelenti azt, hogy később már nem hivatkozhatnék arra, hogy a követelés elévült volt, mint ahogyan egy végrehajtási záradék kiállítása esetén. Az elévülés szabályainak helyes értelmezése esetén megállapítható lett volna a bíróság részéről, hogy az elévülés – az igényérvényesítemen folytán – **az alap eljárást követően keletkezett tény,** ami értelemszerűen nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának

alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban, így jogszerűen hivatkoztam rá a végrehajtás megszüntetése iránti perben.

Amennyiben a bíróságok az elévülés anyagi jogszabályban rögzített céljának figyelembe vételével értelmezte volna a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pontját, akkor nem jutott volna arra következtetésre, hogy elkészt az igényérvényesítem és nem vizsgálható a végrehajtás megszüntetése iránti perben. Ezzel egyidejűleg a végrehajtási eljárás megszüntetésre vonatkozó döntést kellett volna hoznia, mivel maga a jogosult sem vitatta, hogy a követelés érvényesítésére az elévülési időn belül került volna sor.

A XXVIII. cikk cikk (1) bekezdése vonatkozásában:

*A rendelkezés kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy a perben a jogait és kötelezettségeit **tisztességes tárgyaláson** bírálják el.*

A tisztességes tárgyalás követelménye magában foglalja, hogy a bíróság a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és a megállapítható tényekkel összhangban értelmezze.

*Amennyiben a bíróságok tisztességes eljárás keretében a jogszabályoknak és a tényeknek megfelelően alkalmazzák a jogszabályokat, akkor – ahogyan azt a fentiekben már részletesen kifejtettem – az elévülés szabályainak helyes értelmezése esetén megállapítható lett volna a bíróság részéről, hogy **az elévülés az alap eljárást követően keletkezett tény**, ami értelemszerűen nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban, így jogszerűen hivatkoztam rá a végrehajtás megszüntetése iránti perben.*

e) Annak bemutatása, hogy **az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta**, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A jelen beadványban kifejtett alapjogsérelmek érdemben befolyásolták a bírói döntést, mert az Alaptörvényben foglaltaknak megfelelő eljárás esetén eltérő jogértelmezésre és eltérő ténymegállapításra kellett volna jutnia az eljáró bíróságoknak. Amennyiben az eljáró bíróságok biztosították volna számomra az alaptörvényben írt tisztességes eljárás lehetőségét, érzékelnük kellett volna, hogy az elévülés csak akkor következik be, amikor a kötelezett joghatályosan hivatkozik rá, és annak bírósági megállapításával áll be az a jogkövetkezmény, tehát a végrehajtható okirat kiállítását követően – a végrehajtás megszüntetése iránti perben – is előadható. Mivel ezt a tényt figyelmen kívül hagyták a bíróságok ezért a tisztességes eljárás alapjogi követelményét sértő bírósági határozatokat meg kell semmisítenie a T. Alkotmánybíróságnak.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek végrehajtásának **felfüggesztését kérem**, mert az jogos érdekemet sérti, az alkotmányjogi panaszomnak történő helyt adás esetén a végrehajtó által az eljárás ideje alatt foganatosított összegek visszakövetelésére nem lenne utóbb lehetőségem. Az alperes pedig a kérelmem elutasítása esetén az eljárás

végeztével jelentősebb jogsérelem nélkül folytathatja a végrehajtást. A végrehajtást **dr. Zoltán Hunor Csaba önálló bírósági végrehajtó 012.V.0744/2023.** számon fogatosítja.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Személyes adataim (nevem) nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

c) Mellékletek:

F/1. ügyvédi meghatalmazás 2024. 10. 24. dátummal

F/2. keresetlevél

F/3. elsőfokú ítélet

F/4. fellebbezés

F/5. másodfokú ítélet

F/6. nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Kelt: Budapest, 2024. október 24.

